

KULmiNACJE - wystawa

Wystawa ze zbiorów Muzeum KUL obejmuje rodzimą sztukę XIX i pocz. XX w. oraz ceramikę europejską od XVIII do pocz. XX w.

O wysokiej randze uczelnianych zbiorów najdobitniej świadczy obecność obrazów i rysunków tak uznanych artystów jak **Piotr Michałowski, Jan Matejko, Józef Chełmoński, Jacek i Rafał Malczewscy, Zygmunt Ajdukiewicz, Włodzimierz Tetmajer, Józef Pankiewicz, Józef Mehoffer, Józef Rapacki, Stanisław Kamocki, Władysław Jaroński, Stefan Filipkiewicz** i inni.

Do najciekawszych prac należy m.in. **„Wawel od strony północnej zimą”** autorstwa **Jacka Malczewskiego**, artysty znanego z malowania obrazów o tematyce patriotycznej, symboliczno-metaforycznej, a także portretów symbolicznych. Znajdujący się w zbiorach Muzeum KUL widok wzgórza wawelskiego jest prawdopodobnie jedynym, ukazanym indywidualnie, przedstawieniem Wawelu w całej twórczości artysty.

Innym, wyjątkowym obiektem jest **rysunek Jana Matejki, przedstawiający studium postaci żołnierza**, wykonany na podstawie płaskorzeźbionej kwatery ukazującej Pojmanie Chrystusa na prawym, ruchomym skrzydle Ołtarza Wita Stwosza w kościele Mariackim w Krakowie.

Ważne miejsce w zbiorach Muzeum KUL zajmuje **zbiór widoków architektury średniowiecznej i nowożytnej autorstwa Stanisława Noakowskiego**, wybitnego rysownika okresu międzywojennego.

Atrakcyjności ekspozycji dodaje prezentacja licznych wyrobów rzemiosła artystycznego – **porcelany z najsłynniejszych manufaktur w Miśni, Wiedniu, Berlinie oraz szkła ze śląskich i czeskich wytwórni**.

Historia kolekcji:

U podstaw zbiorów muzealnych KUL leży darowizna ks. kan. Jana Władzińskiego, który w 1932 r. przekazał na rzecz uczelni „zbiór pamiątek historycznych i stylowych okazów z różnych zakątków kraju”.

Niestety II wojna światowa okrutnie obeszła się ze zgromadzonymi w KUL kolekcjami. Już w grudniu 1939 r. padły one łupem Niemców i do dziś uznawane są za zaginione. Jedynie cztery obiekty z przedwojennych zasobów zidentyfikowane zostały w 2013 r. w obecnym Muzeum Narodowym w Lublinie.

Po zakończeniu II wojny światowej władze uniwersyteckie podjęły trud zgromadzenia na nowo zbiorów muzealnych. Inicjatorem tych działań był ks. rektor Józef Iwanicki, który w 1956 r. zaapelował do biskupów diecezjalnych o przekazanie z podległych im muzeów sztuki sakralnej dzieł do reaktywowanych zbiorów muzealnych KUL. Dzięki tym staraniom na uczelni znalazła się kolekcja średniowiecznej sztuki śląskiej. Kolejny rektor KUL, ks. Marian Józef Rechowicz, jeszcze w tym samym roku postarał się o następny dar – kilkadziesiąt rzeźb sakralnych, które wcześniej zdeponowane były w Centralnej Składnicy Muzealnej w Kozłowie.

Na przełomie lat 50. i 60. XX w. do zbiorów muzealnych KUL zostały włączone m.in. ikony Jerzego Nowosielskiego oraz obrazy Antoniego Michalaka (artysta do 1969 r. prowadził na historii sztuki KUL zajęcia z rysunku i malarstwa).

Kolekcja muzealna KUL powiększana była również dzięki zakupom na rynku sztuki w początku lat 60. XX w. Nabywano głównie malarstwo obce, kupowane przez KUL za namową prof. Rudolfa Kozłowskiego, głównego konserwatora Wawelu, w państwowych salonach DESA. Były to obrazy reprezentujące przede wszystkim szkołę niderlandzką i włoską.

W latach 80. i 90. XX w. zbiory uniwersyteckie zostały znacznie powiększone dzięki darom osób prywatnych. Najcenniejszą donacją była kolekcja Olgi i Tadeusza Litawińskich przekazana w 1986 r. Nadrzędnym pragnieniem darczyńcy było, aby zbiory wykorzystywano w edukacji studentów historii sztuki KUL. Dzięki temu darowi zbiory muzealne KUL wzbogaciły się o ponad 400 dzieł artystów tej klasy, co Piotr Michałowski, Antoni Piotrowski, Włodzimierz Tetmajer, Rafał Malczewski, Władysław Skoczylas oraz kolekcję porcelany z polskich i europejskich wytwórni. W maju tego samego roku zbiory uzupełnione zostały o 20 grafik XVII-XX-wiecznych z daru Krystyny Hartleb z Torunia. Kolejnym ważnym momentem była w 1991 r. donacja Stanisławy Witkowskiej, wdowy po znanym lubelskim architekcie, Tadeuszu Witkowskim. Na dar złożyło się przeszło 300 obiektów, w tym m.in. prace architekta, rysownika i pedagoga Stanisława Noakowskiego, a także malarstwo niemieckie XVII i XVIII w. Na ostateczny kształt zbiorów wpłynął legat Joanny Gliwy z Warszawy z 1994 r., obejmujący 90 obiektów. Obok wyrobów z porcelany i fajansu znalazło się kilka cennych obrazów. Przez kolejne lata do zbiorów Muzeum KUL trafiały m.in. obiekty z zakresu sztuki sakralnej, które wymagały pilnej interwencji konserwatorskiej.

Obecnie kolekcja muzealna KUL liczy przeszło dwa tysiące eksponatów zarówno artystycznych, jak i historycznych.

Wystawa będzie dostępna dla zwiedzających do końca maja.